

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/48/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2116010188
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 05. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Tencer
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2116010188.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Tencera a sudcov JUDr. Janky Klčovej a JUDr. Martina Žovince v trestnej veci odsúdeného K. T., o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 29.2.2016, č.k. 7PP/38/2016-20, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 12.5.2016, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného K. T., nar. XX.X.XXXX z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 29.2.2016, č.k. 7PP/38/2016-20 rozhodol, že podľa § 66 ods. I písm. a) Trestného zákona žiadosť odsúdeného K. T., nar. XX.X.XXXX vo C., t.č. vo výkone trestu odňatia slobody v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Nitra rozsudkom zo dňa 18.6.2015 pod sp. zn. 1T/80/2014, podľa § 212 ods. 1 Trestného zákona v trvaní 10 (desať) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia a Okresný súd Nitra trestným rozkazom zo dňa 11.10.2013 pod sp. zn. 0T/88/2013, podľa § 212 ods. 3 Trestného zákona v trvaní 10 (desať) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, zamietol.

Napadnuté uznesenie odôvodnil prvostupňový súd tým, že dňa 2.2.2016 bola na prvostupňový súd doručená žiadosť odsúdeného K. T. o podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody. V ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vykonáva odsúdený t.č. trest odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Nitra dňa 18.6.2015 sp. zn. 1T 80/2014 v trvaní 10 mesiacov pre trestný čin podľa § 212 ods. 1, ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona a trest odňatia slobody, ktorý mu uložil Okresný súd Nitra dňa 11.10.2013 sp. zn. 0T 88/2013 v trvaní 10 mesiacov pre trestný čin podľa § 212 ods. 2 písm. f), ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Odsúdený v súčasnosti vykonáva trest v ústave s minimálnym stupňom stráženia. Odsúdený začal trest vykonávať dňa 21.2.2016, lehota v zmysle § 66 ods. I Trestného zákona uplynula dňa 21.12.2015 a koniec trestu má mať dňa 21.2.2017. Predtým vykonával trest Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/168/2013.

Prokurátorka navrhla žiadosť odsúdeného zamietnuť vzhľadom na trestnú minulosť odsúdeného, ktorý bol 14krát súdne trestaný za majetkovú trestnú činnosť, kde sa dopúšťa špeciálnej recidívy, nie je predpoklad že bude viesť riadny život.

Na základe vykonaného dokazovania dospel prvostupňový súd k záveru, že u odsúdeného neboli splnené podmienky podmieneného prepustenia v zmysle citovaného ustanovenia § 66 ods. 1 Trestného zákona, a to jednak vzhľadom na menej priaznivú resocializačnú prognózu odsúdeného a jednak na skutočnosť, že odsúdený sa opakovane dopúšťa páchania trestnej činnosti. Prihliadol tiež na závažnosť a charakter spáchanej trestnej činnosti a v zmysle odpisu registra trestov na sklony odsúdeného k opakovanému páchaniu trestnej činnosti, keďže odsúdený má štrnásť záznamov v registri trestov, z toho štyri sú odsúdenia zahraničným súdom. Z tohto vyvodil jednoznačný záver, že páchanie

trestnej činnosti teda nie je len jednorazovým vybočením zo spôsobu jeho života, ale že sa jedná o osobu kriminálne narušenú, ktorá opakovane pácha trestnú činnosť, najmä majetkovú. Ani opakované odsúdenia teda neviedli k náprave páchatel'a, ktorý sa opakovane dopúšťa trestnej činnosti. Odsúdený teda nespĺňa materiálne podmienky podmieneného prepustenia, nakoľko sú tu dôvodné pochybnosti o tom, či možno od neho očakávať vedenie riadneho života v budúcnosti. Zmysel podmieneného prepustenia nespočíva len v tom, že odsúdený bude za dobré správanie, resp. za vzorné plnenie si pracovných povinností počas výkonu trestu odňatia slobody automaticky prepustený na slobodu po splnení formálnej podmienky stanovenej zákonom (určenej doby vykonania trestu), bez zreteľa k účelu trestu. Podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody má význam len vtedy, ak vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti je odôvodnený predpoklad, že odsúdený bude viesť na slobode riadny život a viac sa nedostane do rozporu so zákonom.

Proti tomuto uzneseniu podal odsúdený priamo na verejnom zasadnutí, bezprostredne po jeho vyhlásení sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil.

Krajský súd v Trnave, ako súd rozhodujúci o sťažnosti odsúdeného proti napadnutému uzneseniu, na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 odsek 1 Trestného poriadku preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku uznesenia, ako aj správnosť postupu konania, ktoré tomuto výroku predchádzalo, a zistil, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 66 Trestného zákona

(1) Súd môže odsúdeného podmienne prepustiť na slobodu, ak odsúdený vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie a môže sa od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život, a

a) ak ide o osobu odsúdenú za prečin po výkone polovice uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody,

b) ak ide o osobu odsúdenú za zločin po výkone dvoch tretín uloženého nepodmieneného trestu odňatia slobody alebo rozhodnutím prezidenta Slovenskej republiky zmierneného nepodmieneného trestu odňatia slobody.

(2) Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení súd prihliadne aj na to, v akom ústave na výkon trestu odsúdený trest vykonáva.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

a) správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a

b) konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Konanie, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia bolo v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil všetky potrebné listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd považuje napadnutý výrok za vecne správny. Formálna podmienka, t.j. vykovanie príslušnej časti trestu odňatia slobody je splnená. Aj podľa názoru sťažnostného súdu nie je u odsúdeného splnená tá podmienka, podľa ktorej sa dá očakávať, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie na slobode riadny život. Prvostupňový súd v odôvodnení napadnutého uznesenia vyčerpávajúcim spôsobom uviedol, ktoré skutočnosti mal za preukázané a akými úvahami sa pri ich hodnotení riadil. Závery, ku ktorým dospel vychádzajú zo správneho zhodnotenia vykonaných dôkazov. Preto si sťažnostný súd osvojuje argumentáciu prvostupňového súdu a bez potreby jej opakovania ňu poukazuje. Možno iba zopakovať, že doterajšie početné trestnoprávne sankcie, ktoré boli odsúdenému uložené, sa minuli výchovným účinkom. Nedá sa preto očakávať, že po podmienenom prepustení odsúdený povedie riadny život.

Z pohľadu nadriadeného súdu bolo napadnuté uznesenie prijaté po zákonne vykonanom procese a je tiež vecne správne. Preto tunajší súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.